

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 30.—
Miesięcznie . „ 10.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie : Wiersz petitowy (trzy szpalty na stronie) Mk. 3.— Przed tekstem Mk. 8.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 40 fen. za wyraz.

Cena egzemplarza 3 Marki

№ 18. (29.)

Łódź, wtorek, 4 maja 1920 r.

Rok II.

Od Administracji.

Wobec dalszego wzrostu wszelkich kosztów wydawniczych zmuszeni jesteśmy do podwyższenia od dnia 1 maja r. b. prenumeraty kwartalnej „Dziennika Zarządu m. Łodzi” do wysokości mk. 30.— zaś miesięcznej do mk. 10.— Cena egzemplarza pojedynczego wynosi mk. 3.—

Stawki opłat za ogłoszenia są następujące: za wiersz petitowy (trzy szpalty na stronie) mk. 3.—; przed tekstem (na stronie dwie szpalty) mk. 8.— Ogłoszenia drobne po 40 fen. za wyraz.

Administracja
„Dziennika Zarządu m. Łodzi”

Dział Sprawozdawczy.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół.

33 (II) sesji posiedzenia Rady Miejskiej
Łódź, dnia 27 kwietnia 1920 r.

Komplet radnych: 73. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych radnych: 49. Obecnych członków Magistratu: 11

Posiedzenie otworzyła o godz. 7-ej min. 15 wiecz. zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. A. Koziołkiewiczówna, w obecności quorum Rady (60 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: M. Jarbluma i A. Utę oraz sekretarza Prezydjum, p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienie radnych: Bińkowskiej, Borysławskiego, Danielewicz, Doleckiego, Fichny, Grossa, Kałużyńskiego, Kenigsberga, Kozaneckiej Koźmińskiego, Krausego, Lubońskiego, Łętowskiej, Praszki, Remiszewskiego, Dr. Rozenblatt, Waszkiewicz, Włodarskiego, Zakrzewskiego, i Zylberboga, usprawiedliwiających swą nieobecność na posiedzeniu dzi-

2. Komunikat Magistratu o objęciu stanowiska referenta prasowego Magistratu m. Łodzi przez p. Stefana Kazimierzaka.

3. Odezwę Tymczasowej Rady Wykonawczej I-go Zjazdu Związków i Stowarzyszeń Lokatorów w Polsce o zwołanym na dzień 2 i 3 maja 1920 r. II-im ogólnym Zjeździe Delegatów Związków i Stowarzyszeń Lokatorów w Polsce.

4. a) Odezwę Komisarzy Rządu na m. Łódź z dnia 22. 4. 1920 r. № 2012/20 w sprawie nieprzybywania radnych — członków Komisji Szacunkowych Świadczeń Wojennych (za wyjątkiem r. Kenigsberga) na posiedzenia rze-
czonych Komisji co pociąga za sobą opóźnienie w wypłatach za świadczenia wojenne i wywołuje niezadowolenie w sferach kupieckich.

b) Oświadczenie Prezydjum, że do wzm. Komisji należą rr. Gross, Łęcki, Helman, Min-

berg, Kenigsberg, Hilszer, Zakrzewski oraz były radny Sanelli, że Prezydentem ze swej strony czyniło wszystko, aby temu złu zapobiedz, obecnie zaś raz jeszcze zwróci się w tej sprawie do zainteresowanych.

5. Odezwe Województwa Łódzkiego Departamentu Samorządowego w sprawie zatwierdzenia przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uchwały Rady Miejskiej z dnia 28. I. 1920 r. o podwyższeniu taryfy za energię elektryczną.

6. Odezwe Magistratu w sprawie handlu warzywami i owocami (w związku z odnośnym postanowieniem Rady Miejskiej z dnia 15. 10. 1920 r.) treści następującej:

„Zwracamy z wyjaśnieniem, że wobec stanowiska Wydziału Prawnego, że już istniejącego prywatnego targu owocami i warzywami, Magistrat nie może skasować. Komisja Targowiskowa nie widzi możności, by obok istniejącego hutrowo - detalicznego prywatnego targu temi artykułami, przy zbiegu ulic Brzezińskiej i Łagiewnickiej, — miasto mogło otworzyć takiz targ w innym miejscu, gdyż frekwencja byłaby bardzo wątpliwa, a przedsięwzięcie naraziłoby miasto na b. ważne straty.

W sprawie uporządkowania wyżej wymienionego targu warzywami i owocami. Komisja Targowiskowa zwróciła się w dniu 22 III. r. b. do p. Dyrektora Urzędu Zdrowia m. Łodzi.

7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 kwietnia 1920 r. w sprawie zawieszenia w dniu 1 maja r. b. działania ograniczeń w przedmiocie urzędzenia pochodów i zebrań, przewidzianych w odnośnych ustawach,

8. Odezwe Magistratu z dnia 26, 4. 1920 r. za № 2737/20-I treści następującej:

„Uważając, że dzień 1 maja jest dniem święta pracy i międzynarodowego braterstwa ludów, Magistrat pozostawia świętowanie uznaniu urzędników i robotników miejskich.

Świętującym w dniu 1 maja zarobki stracone nie będą. W Wydziałach, w których praca zawieszoną będzie zupełnie, winny być zarządzone konieczne dyżury”.

Uchwalono:

I. W sprawie wytonienia Komisji dla opracowania warunków konkursu na sporządzenie projektu „Domu Robotniczego”:

Odroczyć dokonanie wyborów z powodu nieprzedstawienia listy kompromisowej przez Konwet Seniorów

II. W sprawie Ustawy o podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

1) Zatwierdzić w II-iejm czytaniu § § 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, zgodnie z projektem oraz zmianami wniesionymi przez Komisję do Spraw Ogólnych i Skarbową; § 13 skreślić:

§ § 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 zgodnie z projektem oraz zmianami, wniesionymi przez Komisję do Spraw Ogólnych i Skarbową.

2) Zatwierdzić w III-iejm czytaniu

Ustawę o podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

§ 1.

Podatek od przyrostu wartości nieruchomości pobierany będzie na rzecz gminy miejskiej Łódź od wszystkich nieruchomości, położonych w obrębie miasta Łodzi z wyjątkiem nieruchomości rządowych, miejskich oraz nieruchomości tych instytucyj społecznych, których działalność w myśl statutów nie jest na zysk obliczona.

§ 2.

Za przyrost, podlegający opodatkowaniu, uważa się różnicę wartości sprzedażnych w końcu a początku okresu pięcioletniego, za odliczeniem sum, użytych w tym okresie bezpośrednio na powiększenie wartości np. nowe budynki lub przebudowę

istniejących, na urządzenie ulic, kanalizację, wodociągi i t. p., o ile powyższe inwestycje istnieją w końcu pięćdziesiątka i są w stanie używalności.

Uwaga. Za środki, użyte na powiększenie wartości majątku nieruchomego, nie należy uważać sum, wydanych na zwykłe naprawy niezbędne i utrzymanie nieruchomości w porządku.

§ 3.

Pierwszy wymiar podatku uskutecznia się na podstawie różnicy, jaka zachodzi pomiędzy wartością majątku nieruchomego w dniu 1. lipca 1920 r. i 1. lipca 1914 roku.

Dla obliczenia wartości nieruchomego majątku w dniu 1. lipca 1914 r. miarodajnym jest szacunek prawny danej nieruchomości dla określenia którego bierze się pod uwagę:

a) szacunek ogniowy z dodaniem do niego $\frac{1}{3}$ części sumy szacunkowej na wartość fundamentów oraz z dodaniem $\frac{4}{3}$ wartości placu, podług tabeli Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi.

b) cenę ostatniego nabycia przed 1. lipca 1914 r.,

c) szacunek hipoteczny,

d) szacunek techniczny Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, wybierając z tych szacunków najwyższy.

W braku odpowiednich danych wartość nieruchomości w dniu 1. lipca 1914 roku ustala Magistrat na mocy orzeczenia biegłych.

Otrzymaany w ten sposób szacunek prawny w walucie rublowej zamienia się na walutę markową licząc 100 rubl. 216 mk.

§ 4.

Wartość nieruchomości w dniu 1. lipca 1920 r. oraz w początkach następujących pięćdziesiątka określa się na podstawie

a) deklaracji, składanych przez właścicieli nieruchomości, które zawierają dokładne odpowiedzi na pytania, wyszczególnione w formularzach i podlegają sprawdzeniu,

b) cen zasadniczych kwadratowej jednostki placu oraz sześcienniej jednostki zabudowania, ustalonych przez Komisję Szacunkową Ogólną, stosownie do położenia, wykonania i stanu budowli.

§ 5.

Komisję Szacunkową Ogólną powołuje się co 5 lat. Komisja składa się z 12 członków oraz przewodniczącego w osobie prezydenta miasta lub jego zastępcy. Trzecią część członków Komisji wybiera Rada Miejska, trzecią część stanowią właściciele nieruchomości, delegowani przez istniejące stowarzyszenia właścicieli nieruchomości i trzecią część stanowią rzeczoznawcy, powoływani przez Magistrat.

Komisja klasyfikuje zabudowane oraz niezabudowane place w zależności od ich położenia i określa wartość kwadratowej jednostki placów poszczególnej klasy. Komisja ustala zasady podziału budynków na kategorie, stosownie do ich przeznaczenia, wykonania i stanu i określa wartość jednostki sześcienniej zabudowania danej kategorii.

Wnioski Komisji Szacunkowej Ogólnej podlegają zatwierdzeniu Magistratu.

§ 6.

Celem sprawdzenia danych, zawartych w deklaracjach, określenia, do kategorii zaliczyć nieruchomości oraz wymiaru podatku, będzie powoływana za każde pięćdziesiątka jedna lub, w razie potrzeby, kilka komisji wymiarowych. Komisja wymiarowa składa się z 7-miu członków. Przewodniczącego komisji wymiarowej mianuje Magistrat, 6-ciu zaś członków komisji powołuje się zgodnie z zasadami, zawartymi w § 5.

§ 7.

W razie niedokonania wyboru przez Stow. Wł. Nieruchomości we wskazanym terminie, lub w razie nieprzyjęcia mandatu przez odpowiednich delegatów, Magistratowi przy-

sługuje prawo uzupełnienia Komisji Szacunkowej Ogólnej oraz komisji wymiarowych przez powołanie brakującej liczby członków.

§ 8.

Miejski podatek od przyrostu wartości nieruchomości majątku wymierzany będzie według norm następujących:

od przyrostu ponad 5% do 10% wartości 10% przyrostu

od 10% do 15% wartości 12% przyrostu

od 15% do 20% wartości 14% przyrostu,

od 20% do 25% wartości 17% przyrostu

od 25% do 30% wartości 20% przyrostu

od 30% do 35% wartości 23% przyrostu

od 35% do 40% wartości 26% przyrostu

od 40% do 50% wartości 30% przyrostu

od 50% wartości 35% przyrostu.

Podatek rozkłada się na pięć równych kwot rocznych, płatnych w ratach kwartalnych. Terminy płatności rat ustali Magistrat.

UWAGA. Różnica pomiędzy ustawowo określoną kwotą podatkową a kwotą którą powinienby zapłacić podatnik na zasadzie poprzedzającej stawki podatkowej, przewyższającą różnicę między przyrostem rzeczywistym, a obliczonym na zasadzie poprzedzającej pozycji taryfowej, nie podlega pobraniu.

§ 9.

Przy sprzedaży nieruchomości podatek wymierza się niezależnie od upływu pięcioletniego terminu podług stawek, wymienionych w § 8.

Dla wymiaru podatku jest wtedy miarodajną różnica, jaka zachodzi pomiędzy ceną sprzedażną, wymienioną w akcie sprzedaży, a wartością nieruchomości w dniu 1. lipca

bieżącego pięcioletnia. Przy sprzedaży zbywający winien opłacić zarówno niewpłacone raty poprzednie wyznaczonego podatku, jakoteż i podatek za okres bieżący do chwili sprzedaży. Na zabezpieczenie zapłaty podatku zbywający składa 5% sumy sprzedażnej notariuszowi przy sporządzeniu aktu w Łodzi lub sekretarzowi hipotecznemu przy przepisaniu prawa własności, jeżeli akt sprzedaży sporządzono poza obrębem Łodzi.

Po ustaleniu sumy podatku przewyżka kaucji będzie zwrócona zbywającemu, który odpowiada również za wpływ brakującej kwoty.

§ 10

W razie niemożności ściągnięcia podatku od zbywającego, za wpływ podatku odpowiada nabywca nieruchomości.

§ 11.

Od chwili kupna nieruchomości obowiązek podatkowy ciąży na nowonabywcy, przyczem dla pierwszego wymiaru podatku miarodajną jest różnica wartości w początku następnego normalnego okresu pięcioletniego (z zastosowaniem § 2) oraz cena kupna, do której dolicza się 8% na koszty, związane z nabyciem nieruchomości.

UWAGA. Gdyby na mocy umowy, zawartej przy sprzedaży nieruchomości, obowiązek płacenia podatku od przyrostu wartości za okres ubiegły został włożony na nowonabywcę, to sumy opłaconego podatku nie należy doliczać do ceny kupna.

§ 12.

W razie sprzedaży nieruchomości w czasie pomiędzy 1 lipca 1914 r. i terminem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy ciąży na zbywającym, względnie nabywcy, stosownie do zasad §§ 9 i 11; nie znajduje natomiast zastosowania § 10 ustawy.

§ 13.

Każdy właściciel nieruchomości jest obowiązany do wypełnienia i

zwrotu w terminie dwutygodniowym formularzy, otrzymanych od Oddziału Podatkowego, z wykazaniem danych, dotyczących jego nieruchomości, — w szczególności zaś — danych, dotyczących położenia, wymiaru i stanu budowli. Również na żądanie Komisji wymiarowej podatnik jest obowiązany dostarczyć wszelkich uzupełniających danych i dowodów w terminie przez nią wskazanym.

§ 14.

O wysokości określonego przez Komisję podatku płatnik będzie zawiadomiony piśmiennie. Opłatę należy uiścić w ciągu 4-ch tygodni. Po upływie tego terminu dolicza się karę w wysokości 1% za każdy miesiąc zwłoki, a w razie bezskutecznego napomnienia ściąga się zaległość w drodze postępowania egzekucyjnego. Płatnikowi, który złożył deklarację, służy prawo odwołania się w terminie miesięcznym do Komisji Apelacyjnej (patrz § 15) w razie przekroczenia przepisów niniejszej ustawy, przyczem złożenie skargi apelacyjnej nie zwalnia od obowiązku uiszczenia podatku w terminie.

§ 15.

Komisja Apelacyjna składa się z 12-tu członków, powołanych według zasad, zawartych w § 5, pod przewodnictwem prezydenta miasta lub jego zastępcy. Orzeczenia Komisji Apelacyjnej są ostateczne.

§ 16.

Kto w przepisany terminie nie złoży wymaganej deklaracji lub uzupełniających danych ulega karze do 300 mk-. W razie niezłożenia wymaganych dokumentów po powtórnym żądaniu, nieruchomość oszacowaną zostanie przez komisję wymiarową na podstawie ekspertyzy, której koszt ponosi właściciel nieruchomości, przyczem szacunek komisji będzie ostateczny.

§ 17.

Za pierwszy okres podatkowy t. j. za czas do 1 lipca 1920 roku podatek od przyrostu wartości nieruchomości majątku wobec obniżenia wartości obiegowych znaków pieniężnych pobrany będzie nie od całej sumy przyrostu lecz od 1/6 jego części.

§ 18.

Przepisy wykonawcze do ustawy wyda i ogłosi Magistrat m. Łodzi.

§ 19.

Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia publicznego ogłoszenia.

(Ustawę przyjęto wszystkimi głosami przeciwko trzem).

Zgodnie z życzeniem większości Rady, przewodniczący o godz. 9-ej wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: (-) A. Koziółkiewicz
Prowadzący protokół: (-) P. Rundo.

Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe.

Spis dzieci w wieku szkolnym.

Rozporządzenie.

Na mocy Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. „O obowiązku szkolnym“ niniejszem wzywa się wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych w obrębie miasta Łodzi do złożenia wykazów dzieci w wieku szkolnym, zamieszkałych w ich domach.

Blankiety wykazów w cenie marek 2 za egzemplarz są do nabycia w odnośnych Komisariatach Policijnych.

Po Wypełnieniu wykazy winny być zwrócone do Komisariatów Policijnych najpóźniej do dnia 10 maja bieżącego roku.

Jeśli w danym domu nie zamieszkuje żadne dziecko w wieku szkolnym, należy uwidocznic to w wykazie w odpowiednim miejscu. Okoliczność ta jednak nie zwalnia od obowiązku złożenia wykazu.

Zwraca się uwagę na obowiązek dokładnego wypełnienia wykazów ściśle podług wyjaśnień podanych w blankietach.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej aresztem lub grzywną z mocy art. 41 Dekretu „O obowiązku szkolnym“.

Łódź, dnia 30 kwietnia 1920 r.

Komendant Policji Prezydent
Państwowej m. Łodzi m. Łodzi

(—) R. Gallera. (—) A. Rzewski.

Ustawa z dnia 2 marca 1920 roku o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miastecz.

Dział I.

Zasady ogólne.

Art. 1. Oprócz pomocy finansowej, w myśl ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny (Dz. P. Nr. 63, poz. 368), udzieli Państwo poszkodowanym wymienionym w powołanej ustawie pomocy według postanowień niniejszej ustawy.

Odbudowę przeprowadzać będą w zasadzie sami poszkodowani przy pomocy i kontroli Państwa.

Dział II.

Zakres technicznej pomocy państw.

Art. 2. Zakres technicznej pomocy państwowej obejmować będzie:

a) opracowywanie i opublikowanie wzorów normalnych zagrod, budynków mieszkalnych i gospodarczych, oraz urządzeń użyteczności publicznej, udzielanie bezpłatnej porady i pomocy technicznej przy wznoszeniu budowli, przy urządzeniach sanitarnych, a w pierwszym rzędzie przy budowie studzien, wodociągów i kanalizacji;

b) organizowanie spółek, stowarzyszeń budowlanych, rzemieślniczo-wytwórczych i t. p. oraz udzielanie wszelkiej pomocy, organizowanie

kursów fachowych dla kształcenia personelu potrzebnego przy odbudowie przy uwzględnieniu poszczególnych zniszczonych okolic kraju;

c) popieranie prywatnej inicjatywy w przemyśle budowlanym oraz udzielanie pomocy prywatnym przedsiębiorstwom, służącym do celów odbudowy;

d) przygotowywanie i rozdział potrzebnych na budowę materiałów budowlanych przez:

1) organizowanie składów materiałów budowlanych, prowadzenie takich składów we własnym zarządzie;

2) organizowanie produkcji gotowych domów mieszkalnych i gospodarczych oraz mebli i sprzętów domowych.

3) organizowanie i ułatwianie przewozu materiałów budowlanych wszelkimi środkami komunikacji;

e) w wypadkach wyjątkowych budowę domów lub tymczasowych schronisk przez organy państwowe niniejszą ustawą do życia powołane.

Dział III.

Organizacja państwowych władz odbudowy.

Art. 3. Technicznej pomocy przy odbudowie udzielać będzie ministerstwo robót publicznych i podległe mu okręgowe dyrekcje robót publicznych oraz powiatowe lub miejscowe biura odbudowy.

Art. 4. Naczelne kierownictwo i nadzór nad odbudową w rozumieniu tej ustawy należy do ministerstwa robót publicznych.

Nadto do zakresu działania ministerstwa należy:

a) nakładanie na ludność w porozumieniu z właściwymi ministerstwami obowiązków w art. 12 wymienionych,

b) rozstrzyganie w ostatniej instancji odwołań od zarządzeń i orzeczeń władz administracyjnych II instancji.

Art. 5. Z wyjątkiem spraw, należących do zakresu działania mini-

sterstwa i robót publicznych, oraz przekazanych poniżej w art. 7 biurom odbudowy, prowadzenie całokształtu akcji odbudowy należy do zakresu działania okręgowych dyrekcji robót publicznych.

Okręgowe dyrekcje robót publicznych rostrzygać będą również zażalenia przeciw zarządzeniom biur odbudowy..

Art. 6. Powiatowe lub miejscowe biura odbudowy tworzone będą w miarę potrzeby przez ministra robót publicznych na wniosek właściwych okręgowych dyrekcji robót publicznych.

Art. 7. Do zakresu działania biur odbudowy należy w granicach niniejszej ustawy:

a) współdziałanie z komisjami szacunkowymi, powołanymi do życia ustawą z dnia 10 maja 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 41, poz. 296) i z komisjami, zorganizowanymi na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 63, poz. 368), oraz stwierdzanie i poświadczanie postępu robót celem uzyskania dalszych rat finansowej pomocy państwowej;

b) nadzór techniczny nad wznoszeniem budowli i działalnością spółek budowlanych i stowarzyszeń, współdziałających przy odbudowie;

c) udzielanie bezpłatnej porady i pomocy technicznej (dział C) przy wznoszeniu budowli i tworzeniu działek pod budowę;

d) opinjowanie o projektach, które wymagają zatwierdzenia władz administracyjnych II instancji;

e) przekładanie wniosków o nakładanie na ludność obowiązków, przewidzianych w art. 12, oraz wniosków o wyłączenie nieruchomości dla celów odbudowy;

f) zarządzanie państwowymi składami i wytwórniami materiałów budowlanych, oraz nadzór nad składami i wytwórniami prywatnymi, wspomagane przez Państwo;

g) dysponowanie materiałami budowlanymi ze składów;

h) organizowanie i ułatwianie przewozu materiałów budowlanych

wszelkimi środkami komunikacyjnymi;

i) przekładanie sprawozdań okręgowym dyrekcjom robót publicznych o zapotrzebowaniu przedmiotów dla celów odbudowy;

k) wykonywanie wszelkich innych czynności, związanych z akcją odbudowy, a przekazanych biur odbudowy do zatwierdzenia przez okręgowe dyrekcje robót publicznych.

Art. 8. Jako organy doradcze, utworzone zostaną przy udziale przedstawicieli społeczeństwa: przy ministerstwie robót publicznych — Państwowa Rada odbudowy, przy okręgowych dyrekcjach robót publicznych — okręgowe Rady odbudowy, przy powiatowych biurach odbudowy — powiatowe Rady odbudowy, zaś w poszczególnych gminach w miarę potrzeby miejscowe Rady odbudowy.

Ustrój i zakres działania powyższych Rad określa regulaminy, wydane przez ministra robót publicznych w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych.

Dział IV.

A) O regulacji miast, miasteczek (osad) i zdrojowisk.

Art. 9. W zniszczonych przez wojnę miastach, miasteczkach (osadach) i zdrojowiskach można przystąpić do wzniesienia stałych budowli tylko na podstawie zatwierdzonego planu regulacyjnego.

Zarząd zniszczonego miasta, miasteczka (osady) lub zdrojowiska obowiązany jest przedłożyć plan regulacyjny w czasokresie, oznaczonym przez okręgową dyrekcję robót publicznych.

W razie nieprzedłożenia planu regulacyjnego w terminie oznaczonym, ministerstwo spraw wewnętrznych na wniosek ministerstwa robót publicznych może polecić sporządzenie takiego planu na koszt właściwej gminy.

Rozporządzenie wykonawcze określi, które miasta, miasteczka (osady) i zdrojowiska należy uważać za zni-

szczone w rozumieniu niniejszego artykułu.

Art. 10. W wyjątkowych wypadkach okręgowa dyrekcja robót publicznych może przed zatwierdzeniem planu regulacyjnego udzielić zezwolenia na wnoszenie budowli stałych na terenie, podlegającym regulacji.

B) O wywłaszczeniu i przymusowych świadczeniach na cele odbudowy.

Art. 11. Na cele regulacji miast, miasteczek i zdrojowisk muszą być odstąpione potrzebne grunta i inne nieruchomości, urządzenia i zakłady. Również muszą być odstąpione grunta, potrzebne pod budowę państwowych wytwórni materiałów budowlanych,

Podania o wywłaszczenie wносить ma powiatowe biuro odbudowy przy dołączeniu planów, zatwierdzonych przez okręgową dyrekcję, względnie ministerstwo robót publicznych, do władzy administracyjnej i instancji, która po przeprowadzeniu dochodzenia przy udziale właścicieli nieruchomości, tudzież rzeczoznawców, wyda orzeczenie o potrzebie, przedmiocie i rozciągłości wywłaszczenia. Orzeczenie to ma oznaczyć także wysokość odszkodowania.

Każda z obu stron, jeżeli się czuje pokrzywdzoną co do wysokości odszkodowania, może w terminie 3-miesięcznym żądać u właściwego sądu oznaczenia odszkodowania.

Wykonaniu orzeczenia nie można jednak przeszkadzać, skoro oznaczona przez władzę administracyjną kwota odszkodowania została sądownie złożoną.

Art. 12. Upoważnia się ministra robót publicznych do nakładania na ludność w porozumieniu z właściwymi ministrami obowiązku odstępowania dla celów odbudowy praw własności lub użytkowania ruchomości, jakoteż środków przewozowych, oraz praw użytkowania na nieruchomościach, potrzebnych do przeprowadzenia lub ułatwienia odbudowy.

Przymusowe świadczenia nie mogą być stosowane do nieruchomości

i ruchomości, należących do zakładów przemysłowych czynnych, lub uruchamiających się. Jeżeli jednak zostanie stwierdzone, że wytwory zakładów przemysłowych są przechowywane w celach spekulacji i osiągnięcia nadmiernych zysków, wytwory te mogą być przedmiotem przymusowego świadczenia.

Wszystkie powyższe świadczenia rzeczowe, jak również związane z niemi świadczenia osobiste będą wynagradzane.

Art. 13. Na wezwanie ministra robót publicznych wszystkie osoby fizyczne i prawne obowiązane są podać w przepisany terminie ilość będących w ich posiadaniu przedmiotów potrzebnych do odbudowy, oraz wskazać miejsce, gdzie się te przedmioty znajdują. W wezwaniu tem winny być wymienione: a) kategorie osób, podlegających wezwaniu, b) materiały, podlegające zgłoszeniu, c) ilości materiałów, wolne od zgłoszeń.

Art. 14. Jeżeli biuro odbudowy nie będzie mogło w drodze umowy dobrowolnej nabyć lub objąć w użytkowanie zgłoszonych przedmiotów, zwróci się z wnioskiem o wydanie orzeczenia o przymusowym świadczeniu do właściwej władzy administracyjnej II instancji, a do czasu utworzenia takiej władzy — do okręgowej dyrekcji robót publicznych.

Art. 15. Wynagrodzenia za świadczenia na odbudowę wypłacane będą po cenach, ustalonych przez okręgową dyrekcję robót publicznych na podstawie opinii, wydanych przez znawców i właściwe organizacje zawodowe.

Art. 16. Osoby zainteresowane, niezadawalające się wynagrodzeniem oznaczonym prawomocnym orzeczeniem władzy administracyjnej II instancji, mogą żądać ustalenia ceny w drodze postępowania sądowego. Niezależnie od skierowania sprawy na drogę sądową, organy odbudowy mogą zająć przedmioty dla odbudowy, objęte orzeczeniem o przymusowym świadczeniu składając kwotę,

oznaczoną w myśl art. 15, do depozytu sądowego do dyspozycji właściciela zajętych przedmiotów z uwzględnieniem praw osób trzecich.

Art. 17. Kto bez ważnej przyczyny nie złoży w terminie przepisany zgłoszenia, w art. 13 przewidzianego, lub złoży je niezgodnie ze stanem istotnym, albo zbędzie lub ukryje przedmioty, co do których wydano orzeczenie o przymusowym świadczeniu, ulegnie na wniosek właściwych organów odbudowie w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy i grzywnie do stu tysięcy marek na rzecz skarbu Państwa albo jednej z tych dwóch kar.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny z majątku ruchomego następuje zamiana grzywny na karę aresztu, nie dłuższą jednak, niż 3 miesiące.

C) O utworzeniu racjonalnych działek budowlanych.

Art. 18. Przy odbudowie wsi, miast i miasteczek (osad) i zdrojowisk należy dążyć do racjonalnego zabudowania. Działalność ta obejmuje;

a) racjonalne uregulowanie kształtu poszczególnych działek bez zmiany ich obszaru i wartości;

b) tworzenie działek, powiększonych przez wcielenie do nich działek mniejszych lub części działek, gdy odrębne zabudowanie jednych i drugich nie odpowiadałoby wymaganom zdrowotności, bezpieczeństwa albo względom gospodarczym i estetycznym, lub gdy tego wymagają względy sanacji bloków budowlanych realizacja planów regulacyjnych lub inny interes publiczny;

c) łączenie kilku działek, należących do jednego właściciela. Środki te w razie potrzeby mogą być stosowane łącznie, przy czym działki mogą uleść przełożeniu.

Art. 19. W razie regulacji kształtu dwóch sąsiedzkich działek bez zmiany w ich obszarze (art. 18a), odpada wszelkie wyrównywanie rzeko-

mych strat tak dla właścicieli, jak i dla wierzycieli hipotecznych; prawa obciążające dołączone części, gasną, natomiast rozciągają się na nie prawa, obciążające działkę, do której zostały przyłączone.

Art. 20. O tem, komu ma przypaść własność działki, powiększonej przez zastosowanie art. 18b, decydują kolejno:

1) ugoda stron,

2) wzgląd na zabezpieczenie możliwości odbudowania się w tym samym bloku, oraz na stosunki gospodarcze;

3) los.

Uregulowanie ciężarów hipotecznych, obciążających wcieloną działkę, pozostawia się w pierwszej linii ugody stron interesowanych. W braku takiej ugody suma wynagrodzenia, jaka przypadnie za wcieloną działkę lub jej część, stanowić będzie sumę rozdziałową, która w pierwszym rzędzie przeznaczona jest na zaspokojenie wierzycieli!

Jeśli suma rozdziałowa na zaspokojenie wierzycieli nie wystarcza, stosować należy analogiczne przepisy ustaw obowiązujących o rozdziale ceny kupna za nieruchomości przymusowo sprzedane.

Art. 21. W wypadku, przewidzianym przez art. 18c, ciężary hipoteczne, obciążające działki poszczególne jednego właściciela, przenosi się z urzędu na nowo powstałą działkę, jeżeli poprzednie działki, z których powstała nowa działka, były jednakowo obciążone; w razie niejednakowego obciążenia porządek ciężarów ustala się w drodze dobrowolnego porozumienia się wierzycieli i właściciela; w braku porozumienia muszą wierzyciele przyjąć bez wypowiedzenia i bez odszkodowania spłatę wierzytelności w każdej chwili, poczynając od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o złączeniu.

Art. 22. Jeżeli w miejsce jednej działki przydzielono właścicielowi inną działkę, prawa, na działkach tych ciężące, przechodzą z dawnej działki na nową. Jeżeli działki te są różnej

wartości, płaci ten, kto na zmianie zyskuje, wynagrodzenie, które przewidziane jest w pierwszej linii na zaspokojenie wierzycieli dawnej działki.

Art. 23. We wszystkich powyższych wypadkach służebności, które stały się bezprzedmiotowe, gasną bez wynagrodzenia.

Służebności, potrzebne do racjonalnego zabudowania, mają być ustanowione z urzędu za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia.

Art. 24. Oznaczenie miejscowości, w których przepisy art. 18 mają być stosowane, określenie granic poszczególnych obszarów (bloków) w obrębie których przepisane czynności mają być przeprowadzone, oraz zarządzenie dochodzenia należy do władzy administracyjnej II instancji na wniosek organów i instytucji ministerstwa robót publicznych.

Art. 25. Z chwilą ogłoszenia zarządzenia, dokonanego według art. 24, odnośne dobra nieruchomości nie mogą być zbywane ani obciążane. Zakaz ten na zlecenie właściwej władzy winien być wniesiony do wykazu hipotecznego. Poszczególne nieruchomości mogą być z pod tego zakazu zwolnione. Po osiągnięciu celu (art. 18) ta sama władza zarządzi wykreślenie wpisów.

Art. 26. Organy I instancji ministerstwa robót publicznych występują z wnioskami w myśl powyższych przepisów z urzędu lub na prośbę osób zainteresowanych.

Art. 27. Właściciele nieruchomości, życzący sobie przeprowadzenia czynności w art. 18 wymienionych, winni wnieść prośbę pisemnie lub ustnie do biura odbudowy i wyłuszczyć w niej przyczynę i potrzebę żądanej czynności.

Art. 28. Do przeprowadzenia potrzebnych dochodzeń oraz przygotowania wniosków w przedmiocie dokonania czynności w art. 18 wymienionych, jakoteż dla wykonania orzeczeń i zleceń władz powoływane będą komisje w następującym składzie:

Jako przewodniczący, sędzia, przez prezesa sądu okręgowego wyznaczony, jako członkowie: przedstawiciel ministerstwa robót publicznych, komisarz ziemski oraz wójt gminy lub prezydent miasta, względnie ich zastępcy. Komisje na zewnątrz reprezentuje przewodniczący.

Art. 29. Komisja ma obowiązek:

1) wygotować projekt czynności w art. 18 wymienionych, oraz stosowne plany;

2) zebrać spis osób zainteresowanych i ich adresy;

3) zebrać wszelkie potrzebne dowody i dokumenty;

4) przeprowadzić w miarę możliwości ugodę stron;

5) przedłożyć wnioski co do wysokości wynagrodzenia za zniesione lub ustanowione prawa;

6) przedłożyć wnioski w przedmiocie określenia kosztów postępowania i sposobu ich rozłożenia na strony zainteresowane;

7) wykonywać zarządzenia i decyzje władz odbudowy.

Komisja ma prawo:

1) wzywać strony oraz żądać ustanowienia kuratora dla nieobecnych;

2) wzywać znawców;

3) zarządzać wniesienie stosownych wniosków do ksiąg hipotecznych;

4) żądać odpisów aktów i dokumentów od urzędu hipotecznego;

5) żądać właściwego współdziałania od władz administracyjnych, urzędów i sądów.

Ugody stron, spisane w formie protokołów, opatrzonych ich podpisaniami, mają moc ugody sądowej.

Art. 30. Komisja po ukończeniu dochodzenia przedkłada akta władzy administracyjnej II instancji.

Odnosna władza zatwierdza przedłożoną jej ugodę stron; w razie, gdy uzna ugodę za odpowiadającą celom odbudowy, lub w braku ugody, wydaje orzeczenie o potrzebie, przedmiocie i rozmiarze zmian w działkach budowlanych (art. 18), orzeka zarazem o zniesieniu i ustanowieniu

służebności, o wysokości wynagrodzenia za odjęte działki lub ich części i za zlikwidowane i ustanowione prawa, oraz o wysokości i rozkładzie kosztów dochodzenia komisyjnego.

Orzeczenie to może być zaskarżone w drodze sądowej tylko w wypadkach w art. 33 przewidzianych.

Art. 31. Koszta komisyjnych dochodzeń w sprawie tworzenia racjonalnych działek budowlanych (art. 18) ponoszą interesowani, których działki zostały zregulowane, a to w stosunku do obszaru zregulowanych działek.

Art. 32. Od orzeczeń władz administracyjnych II instancji niema odwołania.

Art. 33. Spory o wysokość wynagrodzenia za odjęte pod budowę działki lub ich części, oraz za zlikwidowane lub ustanowione prawa należą do właściwości sądów.

Spory te nie wstrzymują postępowania przy tworzeniu działek budowlanych.

Art. 34. Władza administracyjna II instancji wnosi wierzytelny odpis orzeczenia po prawomocności wraz z kopją planu geometrycznego, przedstawiającego dawny i nowy stan, tudzież ugody stron, stwierdzone protokularnie w myśl ustępu ostatniego art. 29 do właściwego sądu (wydziału) hipotecznego.

Jeżeli orzeczenie nie zgadza się z księgą hipoteczną, lub okaże się niedokładnym, albo niejasnym, winna władza administracyjna wskazane przez sąd (wydział) hipoteczny uzupełnienia i sprostowania przeprowadzić.

Celem usunięcia braków i usterek może sąd (wydział) hipoteczny żądać także bezpośrednio od stron wyjaśnień i uzupełnień.

Po usunięciu braków i stwierdzeniu, czy oznaczone w orzeczeniu wynagrodzenia zapłacono, lub do sądu złożono, zarządza sąd (wydział) hipoteczny wpis do księgi hipotecznej zmian, spowodowanych orzeczeniem.

Minister sprawiedliwości może wydać w drodze rozporządzenia dal-

sze przepisy o przeprowadzeniu w księdze hipotecznej zmian, wywołanych odbudową.

Dział V.

Postanowienie końcowe.

Art. 35. Podania, przedkładane władzom i urzędom odbudowy przez bezpośrednio zainteresowane osoby fizyczne i prawne w sprawach technicznej pomocy przy odbudowie oraz w przedmiocie przymusowych świadczeń i wywłaszczenia na cele odbudowy, tudzież w sprawach regulacji działek budowlanych, jak również dokumenty i pisma, sporządzone w tychże sprawach, zwolnione są od opłat stemplowych.

Do innych podań, pism, dokumentów i umów mają zastosowanie ogólnie obowiązujące ustawy stemplowe oraz ulgi i uwolnienia, w nich przewidziane.

Art. 36 Na wykonane niniejszej ustawy wstawiane będą do budżetu ministerstwa robót publicznych odpowiednie kredyty w każdym okresie budżetowym.

Art. 37. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia ogłoszenia w b. zbiorach rosyjskim i austriackim.

Upoważnia się ministra b. dzielnicy pruskiej w porozumieniu z ministrem robót publicznych do rozciągnięcia zastosowania tej ustawy na obszary b. dzielnicy pruskiej.

Art. 38. Rozporządzenie general-gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 1 listopada 1916 roku (Dziennik Rozporządzeń Gen.-Gub. № 56, poz. 211) w przedmiocie komasacji gruntów dla miasta Kalisza zostaje w mocy.

Art. 39. Ustawa z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 20, poz. 229) w przedmiocie zaopatrzenia ludności zostaje w mocy aż do odwołania.

Art. 40. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi robót publicznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Marszałek: (—) Trampczyński. Prezydent ministrów: (—) L. Skulski. Minister robót publicznych (—) Kędzior.

(Dz. Ust. R. P. № 24, z dn. 19 marca 1920 r. poz. 143).

Organizacja pomocy finansowej państwa na odbudowę gospodarstw.

Wojewoda Łódzki wydał okólnik mający na celu wprowadzenie w życie ustawy w sprawie pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny.

W myśl okólnika będą utworzone w tym celu osobne Komisje^o Zapomogowe. Według ustawy Komisja Zapomogowa dla m. Łodzi składać się będzie z prezydenta miasta lub jego zastępcy jako przewodniczącego, z przedstawiciela ministerstwa w którego zakres wchodzi odbudowa, z dwóch przedstawicieli Rady Miejskiej oraz z przedstawiciela Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Komisje powiatowe będą utworzone pod przewodnictwem naczelnika politycznej władzy powiatowej lub jego zastępcy. Starostowie winni zarządzić wybory dwóch przedstawicieli Sejmiku powiatowego jako delegatów tych instytucji do komisji.

Ministerstwo Skarbu będzie w komisjach powyższych reprezentowane przez odnośnych inspektorów skarbowych; przewidziany też jest udział w komisji reprezentantów Min. Robót Publicznych, Rolnictwa i Dóbr Państwa oraz Przemysłu i Handlu, których spis będzie niebawem przez Województwo podany.

Komisje określają wysokość bezwrotnych zapomóg na podstawie operatów szacunkowych sporządzonych przez miejscowe komisje szacunkowe. Zapomogi będą udzielane jedynie poszkodowanym skutkiem bezpośrednich i rzeczowych strat wyrządzonych przez wojnę.

Osobna instrukcja określi formę współpracy wspomnianych komisji.

Okólnik zaleca p. p. starostom bezzwłoczne uruchomienie komisji przyczem ukonstytuowanie takowych i rozpoczęcie czynności urzędowych winno być podane do publicznej wiadomości.

Kronika Miejska.

— **O podwyższenie płacy.** Dnia 30 b. m. odbyła się w Magistracie konferencja przedstawicieli Związków Pracowników Miejskich z prezydentem Rzewskim i wice prezydentem Wojewódzkim w sprawie podwyższenia pensji urzędnikom i pracownikom miejskim. Delegacja składała się z przedstawicieli Związku szpitalników i odkażaczy, Polskiego Związku Robotników Miejskich, Związku Urzędników i Związku Pielęgniarek. Delegaci motywowali żądania swoje tem, że w przemyśle łódzkim stawki zarobkowe zostały poważnie podniesione. Wiece - prezydent Wojewódzki zwrócił uwagę zebranych na to, że zwiększenie stawek w przemyśle można odbyć podnosząc cenę towaru, gdy tymczasem Magistrat przewiduje 75%^o deficytu w obecnym okresie budżetowym, wobec czego nie może konkurować z firmami, które nie tylko deficytu nie mają, ale przynoszą wielkie zyski. W rezultacie prezydent Rzewski oświadczył delegatom, że sprawa ta będzie rozpatrzona na najbliższym posiedzeniu Magistratu.

— **Ekshumacja zwłok skazańców z 1906-7 roku.** Dnia 27 b. m. odbyła się ekshumacja zwłok skazańców straconych w 1906 i 7 roku.

W obecności przedstawicieli władz municypalnych, wojskowych, policji, urzędu śledczego, prokuratury, przedstawicieli związków i zrzeszeń robotniczych oraz licznie zebranej publiczności wydobyto zwłoki 57 ofiar. Zwłoki te złożono do trumien i przeniesiono do grobowca w pobliżu szosy konstantynowskiej.

Obzędę religijnego dopełnił ks. prałat Tymieniecki.

Przemawiali obrońca skazanych mecenas Piotr Kon, prezydent Rzewski oraz przedstawiciel związku katorżników — składając hołd bojownikom poległym w walce o wolność.

— **Konkurs na stanowiska nauczycieli.** Rada Szkolna Okręgowa m. Łodzi ogłasza konkurs na stanowiska nauczycieli publicznych szkół powszechnych z wynagrodzeniem oznaczonym w Ustawie z dnia 27 maja 1919 r. i późniejszych uzupełnieniach oraz dobrowolnemi miejscami dodatkami przyznanemi na zasadzie uchwały Rady Miejskiej z dnia 11 marca 1920 r.

Z całej Polski.

Plan Wielkiej Warszawy.

Dn. 14 b. m. w sali rady miejskiej odbyło się zebranie na którym architekt p. Michalski wygłosił interesujący referat w sprawie przyszłego rozwoju Warszawy pod względem terytorjalnym i nowych urządzeń komunikacyjnych.

Ogólny plan zabudowy stolicy referent podzielił na dwa główne działy: ustalenie zasadniczych arterji komunikacyjnych i podział miasta na dzielnice. Przechodząc do szczegółowego omówienia każdego z tych dwóch działów, referent poruszył sprawę: przyszłego warszawskiego węzła kolejowego, dróg żelaznych dojazdowych, komunikacji wodnej, projektowanych portów — przeludkowego na Żeraniu, portu na Saskiej Kępie i portu wojskowego, nowych mostów — wprost ulicy Karowej Kościelnej i na północ od Cytadeli, przeprowadzenie kanału okrążającego Pragę i projektu nowych ulic.

Referat p. Michalskiego ilustrowany był misternie wykonanemi planami i olbrzymią mapą, przedstawiającą szczegółowy plan zabudowy stolicy.

Rada miejska w Druskienikach.

W Druskienikach odbyło się organizacyjne posiedzenie Rady miejskiej, w której skład weszli znany działacz społeczny ks. Bolesław Wołejko, sędzia Domański, Stocki, Grudziński, Katiński, Dziemitowicz,

panna Knobelsdorff, Kierpaszow, Kac, Szwarbord, Rotnicki i Frenkiel. Burmistrzem obrano p. Antoniego Grudzińskiego, jego zastępcą p. Dziemitowicza, a ławnikiem pannę Knobelsdorff.

Rada miejska na pierwszym swem posiedzeniu w uznaniu zasług prezesa komitetu m. Druskieniki i prezesa komitetu wyborczego, ks. proboszcza Bolesława Wołejki, postanowiła wyrazić mu podziękowanie za owocną i pełną poświęcenia pracę dla dobra społecznego w komitecie miejskim i za obywatelskie wypełnienie obowiązków przy zwołaniu wyborów do Rady miejskiej.

Reorganizacja magistratu lubelskiego

Wiceprezydent m. Lublina, S. Dyblewski i naczelnik kancelarj głównej magistratu m. Lublina, L. Radliński jeździli do Warszawy i Łodzi w celu zaznajomienia się z organizacją tamtejszych magistratów i z ogólną gospodarką miejską m. Warszawy i Łodzi.

Obecnie po powrocie i po zebraniu odpowiednich materiałów magistrat m. Lublina przystąpił do opracowania projektu reorganizacji magistratu.

Spis ludności we Włocławku.

W celu należytego zorientowania się w sprawach, dotyczących gospodarki miejskiej, magistrat Włocławka zamierza w czasie najbliższym przeprowadzić jednodniowy spis ludności całego miasta. Spis będzie miał na celu dokładne stwierdzenie liczby mieszkańców, składu ludności miasta według wieku, wyznania i t. p. danych.

Z Dąbrowy Górniczej.

Z powodu niedopuszczenia przez prezesa Rady miejskiej w Dąbrowie Górniczej, p. K. Srokowskiego, do odczytania na posiedzeniu Rady deklaracji w sprawie pokoju z bolsze-

wikami—radni z lewicy zgłosili przeciwko prezesowi votum nieufności. P. Srokowski zrzekł się wobec tego godności prezesa. Sprawa ta stała się przedmiotem gorączkowych rozpraw na ostatnim posiedzeniu Rady, zakończonych ponownym wyborem p. Srokowskiego na prezesa Rady miejskiej-

Budżet Lwowa.

Komisja budżetowa miejska stwierdziła, że deficyt miasta Lwowa na rok budżetowy 1919/20 dochodzi do 118 milionów koron.*

O pomoc aprowizacyjną.

Płocka Rada miejska uchwaliła następujący wniosek Magistratu: Miasta Polskie znajdują się w strasznych warunkach pod względem aprowizacji i pragnąc obok instytucji państwowych prowadzić akcję żywnościową, zorganizowały Towarzystwo Aprowizacji Miast Polski i

Ziem Wschodnich. Działalność tego Towarzystwa może okazać się skuteczną wówczas tylko, gdy zdobędzie wydatne poparcie ze strony Państwa. W tym celu Rada m. Płocka zwraca się z prośbą do Rządu o udzielenie Towarzystwu Aprowizacji odpowiedniego kredytu jak również wszelkich udogodnień i ulg przewozowych i celnych.

Z Płockiej Rady miejskiej.

Rada miejska postanowiła zbudować „Dom społeczny” podług planu i kosztorysu sporządzonego przez budowniczego miasta kosztem 579,248 mk. 70 fen., upoważnić Magistrat do wyjednania od skarbu Państwa na powyższy cel 1% długoterminowej pożyczki w sumie 400,000 mk. oraz zatwierdzić regulamin pożyczki, udzielanej przez obywateli m. Płocka na fundusz budowlany „Domu Społecznego”.

Ogłoszenie.

W kasie Magistratu przechowywaną jest kaceja inkasenta szkolnego b. Magistratu rosyjskiego Karola Kwiatkowskiego w sumie Rb. 150.—

Ktokolwiek miałby pretensje do Kwiatkowskiego z tytułu jego urzędowania winien zawiadomić o tem Magistrat w ciągu 3 miesięcy od dnia dzisiejszego, gdyż po upływie tego terminu kaceja zostanie zwrócona.

Magistrat m. Łodzi.

OGŁOSZENIE.

Posiadacze karty żywnościowej okresu 120-go (kwiecień) uprawnieni są do nabycia.

2 funt. soli białej	na zasadzie odcinka №	1
400 gram. faryny	" "	7
1 funt mąki pszen. ameryk.	" "	8
1 " chleba	" "	18
1 " "	" "	19
2 " "	" "	20

MAGISTRAT

Komitet Rozdziału Chleba i Mąki.

Łódź, dnia 29 kwietnia 1920 r.

OGŁOSZENIE.

Oddział Opalowy Wydziału Zaprowiantowania Miasta podaje niniejszym do wiadomości ogółu mieszkańców, iż tym konsumentom, którzy za m. LUTY r. b. węgla jeszcze nie otrzymali, poczynając od dnia 4-go maja r. b. wznowioną zostaje sprzedaż węgla po 1/2 korca na rodzinę, na placach przy ulicach.

Węglowej 3,
Piotrkowskiej 311,
Konstantynowskiej 99.

Sprzedaż odbywać się będzie od godziny 8-cj do 12-cj w poł. w porządku następującym:

wtorek 4-go i środa 5-go,	litery	A. B. C. D. E. F.
czwartek 6-go i piątek 7-go	"	G. H. I. J. K. L. M.
sobota 8-go i poniedziałek 10-go	"	N. O. P. R. S. T.
wtorek 11-go i środa 12-go	"	U. W. Z.

Konsumenty, którzy nie zdążyli odebrać węgla w określonym dniu, winni zgłosić się po odbiór tegoż w czasie od dnia 14-go do 16 maja r. b.

Zgłaszający się winni okazać oprócz karty węglowej również legitymację chlebową i paszport.—

Cena za 1/2 korca węgla wynosi mk. **30.—**,
na składzie Piotrkowska 311 — „ **32.—**

MAGISTRAT.

Licytacje przymusowe.

W środę dn. 5 kwietnia 1920 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz. 9 a 4 przed południem ul. Rzgowska 103, Spornej 71, Benedykta 7, Pańska 42, 29, Piotrkowskiej 47, Łąkowej 20, Rzgowskiej 89, N. Cegielnianej 37, Pańskiej 25, Dzielnej 49, Piotrkowskiej 89, Lipowej 55, Piotrkowskiej 69, Dzielnej 22, Długiej 23, Kilińskiego 46, Piotrkowskiej 85, Milsza 33.

W czwartek dnia 6 kwietnia 1920 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz. 9 a 4 przed południem ul. Wierzbowej 16, Karolewskiej 30, Olgińska, 14, Marysińska 15, Głucha 4, Włodzimierska 53, Zawadzka 29, Pasaż Szulca 48, Zawadzka 17, Długa 6, Marysińska 5, N. Cegielniana 24, Dzielna 29, N. Cegielniana 19, Solna 11, Krótka Bałuty, 18, Łagiewnicka 17, Lipowa 31, Al. I. Maja 15, Zawadzka 17, Długa 8, Olgińska 10, Brzezińska 59.

Łódź, d. 30. 4. 1920 r.

Miejski Urząd Sekwestracyjny

Ogłoszenie.

W Głównej Kasie Miejskiej Magistratu m. Łodzi przechowywaną jest kaucja sekwestratora miejskiego p. Fryderyka Gintera w kwocie rab. 2000.—

Ktokolwiek miałby pretensje do p. Gintera z tytułu jego urzędowania winien zawiadomić o tem Biuro Centralne Magistratu m. Łodzi, w ciągu 3 miesięcy od dnia dzisiejszego, gdyż po upływie tego terminu, kaucja zostanie mu zwrócona.

MAGISTRAT

Zagubiono paszport niemiecki na imię Jakób Waje wydany w Łasku.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi, ul. Zawadzka № 7.